

مواجهه مسلمان با خطرها و مصائب چگونه است/ حکمت ابتلا در زندگی مؤمن

حجت الاسلام ابوالحسن حسینی گفت: مواجهه مسلمان با خطرها و مصائب با غیرمسلمان تفاوت دارد. انسان مؤمن در مواجهه با خطرها با صبر، طمأنینه، توکل، دعا و تضرع رفتار می‌کند.

حجت الاسلام ابوالحسن حسینی گفت: مواجهه مسلمان با خطرها و مصائب با غیرمسلمان تفاوت دارد. انسان مؤمن در مواجهه با خطرها با صبر، طمأنینه، توکل، دعا و تضرع رفتار می‌کند.

ابوالحسن حسینی، عضو هیأت علمی پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی در گفتگو با خبرنگار مهر گفت: نکته مهمی که در شرایط کنونی کشور وجود دارد این است که یک فرد مؤمن در مواجهه با خطرها و مصائب با غیر مسلمان تفاوت دارد. مؤمن در مواجهه با خطرها با طمأنینه، توکل، دعا، تضرع و مانند اینها رفتار می‌کند، نه این که مؤمن نمی‌ترسد، اما مؤمن غیر از ترس دعا، توسل، شکر، صدقه و مانند این کارها را انجام می‌دهد. برای مؤمن مصیبت معنا دارد و مصیبت صرفاً امری نیست که دست او را از دنیا و رفاه و ... کوتاه کند.

عضو هیأت علمی پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی افزود: مصیبت گناهان مؤمن را می‌شوید و در دنیا رحمت الهی را بر او افزایش می‌دهد. توکل به این معناست که ما خدا را وکیل و کارگزار خود بگیریم و در همه امور بگویم خدایا تو وکیل من باش. من تو را به وکالت انتخاب کرده‌ام و هر کاری تو انجام دهی، من به عنوان وکیل قبول دارم. صدقه، مالی است که ما در راه خدا پرداخت می‌کنیم و یکی از کارویژه‌های آن رفع بلا است.

وی ادامه داد: شکر به این معناست که به نعمات خداوند متوجه باشیم. ما تا قبل از شیوع این ویروس جدید نیاز نداشتیم که مرتب دست مان را بشوییم. یعنی مسئله به این سادگی الان از ما منع شد و امروز مجبور هستیم برای حفظ سلامتی خود مرتب به شستن دست‌هایمان بپردازیم. شکر آن نعمت را هیچ کس نگفته بود و الان متوجه آن شدیم و شکر می‌کنیم.

ابوالحسن حسینی اضافه کرد: صبر نیز به این معناست که در برابر مشکلاتی که بر ما عارض می‌شود، طاقت بیاوریم و کار نا بجا انجام ندهیم. یک مسلمان در این گونه شرایط صبر می‌کند و کار نامعقول انجام نمی‌دهد. ما خدا را پشتیبان خود می‌دانیم و با یاد خدا به آرامش دست پیدا می‌کنیم.

وی سپس گفت: مصائب از جهتی برای ما نعمت هم هست. مفهوم ابتلاء در فرهنگ دینی ما معمولاً به امتحان ترجمه می‌شود. مایل هستم کلمه فتنه را هم به این تعبیر اضافه کنم. در سوره عنکبوت می‌فرماید: «أَحْسِبِ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ». آیا مردم گمان کرده‌اند که همین که گفتند ایمان آوردیم رها شوند و به فتنه آزمایش نشوند؟

ابوالحسن حسینی همچنین عنوان کرد: فتنه، نظام زندگی ما را بر هم می‌زند و می‌تواند در آفرینش اتفاق بیفتد و یا اینکه دشمنان ما بخواهند نظام زندگی ما را بر هم بزنند. می‌تواند گرسنگی، بیماری، نبود یا بودن اموال و بودن یا نبودن فرزندان باشد. نکته اینجاست که در برابر این فتنه‌هایی که به صورت طبیعی در مسیر زندگی ما وجود دارد آن معنای کلی زندگی و جهت‌گیری دینی بودن زندگی را فراموش نکنیم.

وی افزود: آن چه که کافران انجام می‌دهند برای این است که می‌خواهند هدف زندگی را از ما بگیرند، اما آن چه در زندگی طبیعی ما است و در این مسیر مسائلی پیش می‌آید، نمی‌خواهد جهت‌گیری کلان دینی بودن و رو به خدا بودن را از ما بگیرد، بلکه برخی صورت‌بندی‌ها را تغییر می‌دهد، اما کافران رو به سوی خدا بودن زندگی ما را می‌خواهند از ما بگیرند تا رو به سوی شیطان حرکت کنیم.

ابوالحسن حسینی در ادامه اظهار داشت: در زندگی دینی هر تهدیدی قابل تبدیل به فرصت است. در زمان جنگ می‌گفتیم ما پیروزیم و چه بکشیم و چه کشته شویم به یکی از دو حُسن رسیده‌ایم. هر کدام از این دو مسیر برکات خودشان را دارند و ما هر دو طرف را داریم. در زندگی اجتماعی هم مثل زندگی فردی می‌توانیم تهدیدها را به فرصت تبدیل کنیم. مخصوصاً در چند ماه اخیر بعد از شهادت سردار عزیزمان مصائب طبیعی به طور عجیبی زیاد شد. سیل داشتیم، زلزله، سقوط هواپیما و در کنار اینها بالا رفتن عملیات روانی دشمن. ما در سطح سیاسی و اجتماعی هم می‌

توانیم این فتنه ها را تبدیل به فرصت کنیم. اگر در زندگی فردی مان هم فتنه ها را تبدیل به فرصت کردیم آن وقت برای ما این رویه پیش خواهد آمد که اتحادمان را افزایش دهیم و نیز قدرت تصمیم گیری ما در شرایط بحرانی خیلی بالا می رود.

وی خاطرنشان کرد: برخی از شرایط اخیر که ویروس کرونا در کشور منتشر شده دارند سو استفاده می کنند و مذهب ما را مذهب خرافه ها نمایش می دهند. با این ادعا که مثلاً وقتی آیه تطهیر درباره ائمه ما نازل شده است، پس ما حتی اجازه ضد عفونی هم نداریم! در صورتی که آیه تطهیر درباره تطهیر باطنی و روحی است و نه بیرونی و ظاهری. آیا ائمه ما استحمام نمی کردند؟ روایت های فراوانی داریم که ائمه ما استحمام می کردند. این یک طرف مسئله است.

ابوالحسن حسینی اضافه کرد: طرف دیگر مسئله این است که کسانی ادعا می کنند طرفدار طب اسلامی هستند و با طب جدید مخالف هستند. وارد این دعوا نمی شوم که طب اسلامی درست است یا خیر. نکته اساسی این جاست که معیارهای فقهی نگاه به دستاورد می کند و نگاه می کند که عرف عمومی به این دستاوردها قائل است یا خیر؟ پس ما از لحاظ فقهی موظف هستیم که مطابق نظر پزشکان جدید عمل کنیم، اما آیا طب قدیم توانست جلوی طاعون، آبله و برخی بیماری های عفونی دیگر را بگیرد؟ طب قدیم نتوانست، اما طب جدید از همان ابتدا توانست با اینها مقابله کند.

وی در پایان گفت: قول اطبا، قول کارشناسی محسوب می شود و از لحاظ شرعی موظف هستیم طبق نظر آنها عمل کنیم. مراجع تقلید نیز در این باره فرمودند و همه اینها نشان می دهد که نگاه صحیح همین نگاه است و اجازه نداریم با اجتهادهای خودسرانه عمل کنیم. نکته دیگر این است که اختلاف نظرهای علمی را در سطوح کارشناسی حل کنیم و به خصوص در وضعیت بحرانی به عرصه عمومی نکشانیم.